

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΙΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διευκρινῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὅλιγα τινὰ ἄτινα εἰς ἓν τῶν προηγουμένων ἡλλῶν ἡμῶν ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἐνταῦθα δημοσίου ἀσφαλείας ἐχρησίμευσαν εἰς τὰς ἐπιτηδείας γείρας τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου τῆς Πρωτεύουσας, ὡς φοβερὸν ὄπλον ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως περικοπέοντα εὐφωῶς παρὰ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων, παρεστάθησαν ὡς ἀποτείνοντα μόνον κατὰ τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου, καὶ ἀπολογούμενα ὑπὲρ τῆς πρώην Κυβερνήσεως διὰ τοῦτο καὶ ἀσμένως μετνήχθησαν εἰς τὰς σήλας τῶν φίλων αὐτῆς ἐφημερίδων, μετὰ πολλῶν σχολίων καὶ μετ' ἐκφράσεων μεστῶν πατριωτικῆς ἀγαπητικῆς. Ἐάν ἐντούτοις αἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐφημερίδες μετίνεγκον εἰς τὰς ἑαυτῶν στήλας τὰ περὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας παρ' ἡμῶν γραφέντα, μετὰ πλειότερας καλῆς πίστεως, δὲν ἀπέκοπτον δηλονότι σκοπίμως τὰ χαρακτηριστικώτερα αὐτῶν μέρη, ὀλίγα ἤθελον ἕσως ἀρυσθῆ ἐξ αὐτῶν ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, πάντως ὅμως ἤθελον ἀπαλλάξει καὶ ἡμεῖς τοῦ κόπου νὰ καθορίσωμεν καὶ αὖθις τὴν ἰδέαν ἡμῶν, τοῦ ἄλλοις νὰ βλέπωμεν τὸ φρόνημα ἡμῶν δικαστροφόμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἄλλων σκοπῶν, καὶ πλείοτερον ἤθελον ἐξυπηρετήσῃ τὸν τόπον ζητοῦντες κατὰ τρόπον εἰλικρινέστερον καὶ πατριωτικώτερον τὰ αἰτία τῆς κατακοδιουκῆσώς του. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ φορολογούμενος ἔχων ὑπὲρ τὴν οὐχὶ εὐάρεστον κατὰστασιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας παρ' ἡμῶν καὶ τὰ εὐλόγια παράνοια ἄτινα ἡ τοιαύτη κατὰστασις εὐλόγως γεννᾷ καθ' ἑκάστην, μετὰ δριμύτητος ἤλεγξεν τοῦ ἀνεχομένου αὐτῆν καὶ ἐζητήσατο σύντονον τὴν Κυβερνητικὴν πρόνοιαν ἐπὶ ἀντικειμένον τόσον σπουδαίου. Οὐχ ἦττον ὡς εἰ προβλέπων παρετήγησεν καὶ θέλων νὰ ὄρσῃ σαφῶς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν πηγὴν τῆς κατακρινόμενης κατὰστασεως, ἐπὶ λέξει ἐπέφερεν ἀμέσως τὰ ἐξῆς, ἄτινα αἱ μετενεγκούσαι εἰς τὰς στήλας τῶν τὸ κείμενον ἐκείνου ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπιμελῶς ἀπέκοψαν, ἵνα μὴ ἕσως ἀσχημίζῃ τὴν εἰκόνα: ἔγραψεν ὅθεν ἐπὶ λέξει τὰδε: *Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς κατὰστασεως ταύτης δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἀνάου τοῦ παρῆκτος ὑπουργείου εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἐκ προγενεστέρων ἐποχῆς. Εἶναι ἐντούτοις ἐπίσης ἀληθές, ὅτι ἐπὶ ἐσχάτων ἡ κατὰστασις αὕτη ἐδειγώθη εἰς βαθμὸν ἐπικίνδυνον καὶ σπουδαιότερον ἀνησυχίας ἤδη παρὰ ποτε τοῦ φιλοδόμου πολίτου: τσοῦτο δὲ μᾶλλον, καθόσον πάντες ἀνέμενον παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικοῦπη τὴν ἀκάρθωσιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν βασιλείαν τῶν νόμων. Ἡ ἀπλή ἀνάγνωσις τῆς περιόδου ταύτης ἐξηγεῖ ἀποχωρῶντως, νομιζόμεν, μεταξὺ τίνων ἐννοοῦμεν μεριζομένην τὴν εὐθύνην τῆς κατακρινόμενης κατὰστασεως, οὐδ' ἐπιστεύσαμεν ποτὲ, ὅτι τὰ περὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας κατὰ καθῆκον γραφέντα παρὰ τοῦ «φορολογουμένου» ἤθελον χρησιμεύσει ὡς κατηγορητήριον κατὰ τοῦ ὑπουργείου, εἰς αὐτοὺς ἐκείνους οἵτινες ἐκαλοῦντο νὰ συμμεθέξωσι τῆς*

ἐπὶ τοῖς κακῶς παρ' ἡμῶν ἔχουσιν εὐθύνης.
 X — Πρὸ πολλοῦ περιφέρεται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως δυστυχῆς τις ἰσρωμένος Ἀβραάμ τ' ὄνομα πάσχων, ὅστις ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον τῆς διασκεδάσεως τῶν παιδῶν, ἐκ τούτου δὲ συμπεραίνει τις πόσα ἄτοπα συμβαίνουσιν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων καὶ τῶν ἐντοπίων. Ἡ κατὰστασις τοῦ ἀτυχοῦς τούτου καλοῦνται ἐπιβάλλει εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καθήκοντα, τὸ σχῆμα δὲ ὅπερ περιφέρει εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐκτίθησιν εἰς τὸν ἐμπαιγμὸν τῶν παιδῶν τῶν ὁδῶν, ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλει ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐπισκοπικὴν ἐπιτροπὴν τὴν περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου μερίμναν.
 V — Δεινὴ μάστιξ ἀπέβη διὰ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης ἡ ἀπειρία τῶν ἐν αὐτῇ ἀδεσπῶτων κυνῶν, οἵτινες κατὰ τὰς νύκτας δὲν ἀφίνουσιν ἡσυχίαν εἰς κανένα. Εἰς προνομιούχους τινὰς συνοικίας ὀλόκληροι οἰκογένειαι μένουσιν ἄγρυπνοι, προτίθενται δὲ νὰ μεταναστεύωσι καὶ ν' ἀφίσωσι τοὺς κύνας ἀπολύτους κυρίους. Καὶ ἂν τὸ κάμωσι, δὲν θὰ ἦναι τὸ πρῶτον παράδειγμα πολιτῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὴν πόλιν εἰς ἀφορήτους συνοίκους κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰουστίνου καὶ οἱ Ἀδελφῆται συνοίθισαν καὶ εἰς τὰ ἔσω καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς πόλεως τῶν τόσον πληθῶς βατράχων ὡστε τελευταίον ἠναγκάσθησαν νὰ παραχωρήσωσι τὴν πατρίδα τῶν εἰς τοὺς κουάζοντας συμπολίτας αὐτῶν. Μῆτε λοιπὸν τὴν ἀξίαν τῆς πρωτοτυπίας θὰ ἔχῃ ἡ μετανάστευσις μᾶς ἐνεκα τῶν κυνῶν.
 — Ὁ φιλόκαλος διευθυντὴς τοῦ Μεγάλου Ἐξονοχείου «Πατρῶν» κ. Σπ. Δημακόπουλος, νέαν ποιεῖται προσθήκην ὀμμάτων εἰς τὸ ὄρατον ξηνοδοχείον του, ὅσον οὐδὲν δὲ διασκευάζει αὐτὸ διὰ νέων πολυτελῶν ἐπιπλῶν, ὡστε μετὰ μικρὸν τὸ κατὰστημα τοῦτο θ' ἀναπαύσῃται εἰς τὰς ἀξιώσεις καὶ τῶν μᾶλλον ἀπαιτητικῶν. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἐντούτοις προσέλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν ἀρχιμάγειρον ἐμπειροτάτον, ἀντὶ ἀδράς ἀμοιβῆς, ὅστις δ' ἐξειδασμένης τέχνης ἱκανοποιεῖ ἀπάσας τὰς γαστρονομικὰς ὀρεξεις καὶ παρασκευάζει λουκαῦλια γεύματα.
 — Εἰς πλείστα καὶ δίκαια παράπονα ἔδωσεν ἀφορμὴν φέτος ἡ διανομὴ τοῦ πρὸς ἀρδευσιν ὕδατος, καὶ εὐλόγως, διότι οἱ διορισθέντες ἐν πληθῶν καὶ ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν κομμάτων στρατολογηθέντες ὑδρονομεῖς, κατετυράννησαν τὸν κόσμον, τὸν ἐφορολόγησαν βαρέως, τὸν ἐπροπηλάκισαν καὶ τέλος τὸν ἐζημίωσαν ζῆλιαν ἀναπολόγηστον. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἡδὴ φορὰ καθ' ἣν ἡ διανομὴ τοῦ ὕδατος γεννᾷ παράπονα, πλὴν τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενόμενα ὑπερέβησαν πᾶν ἄλλο προηγουμένον ἄτοπον, ἐπὶ μακρὸν δὲ θ' ἀναμιμνήσκονται οἱ δυστυχεῖς κτηματῆται καὶ οἱ κηπουροὶ τὴν ἐφετηνὴν ἀθλιότητα. Καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, ἐξ οὗ ἤρτηται τόσα συμφέροντα καὶ γεννῶνται τόσαι καταχρήσεις καὶ ἐγκλήματα, ἐδείχθη δυστυχῶς ἀνικανὸς ἡ ἡμετέρα δημοτ. ἀρχὴ ἵνα κανονίσῃ ἀνθρωπίνως, καὶ πολλὸ ἀπέβλαεν ἐκ τούτου ἐκ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ τόπου. Τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐν εἰλικρινείᾳ λυπούμεθα βλέποντες τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἡμῶν, ἥτις κατ' ἀρχὰς τόσον καλῶς ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἐκπίπτουσαν ἤδη ἐκ τῆς συ-

νειδήσεως τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνορθοῦμένην ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ φαυλοτέρου στοιχείου τοῦ τόπου, διότι παρεῖδε ἀντικείμενα τινὰ ἀμέσως ἀπτόμενα τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς. Δὲν ἤμεθα ἐκ τῶν προσηλωμένων εἰς τὰ πρόσωπα ἢ τὰ συστήματα, μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἴδαμεν τὴν ἐν πολλοῖς ἐπιδοσίαν τοῦ κ. δημάρχου ἡμῶν, καὶ εὐχαρίστως ἀνεγράψαμεν πάντοτε τὰ καλὰ αὐτοῦ ἔργα, μετ' ἀνυπομονησίας δὲ ἀναμένομεν ἐκ τῆς δραστηριότητος καὶ φιλοκαλίας του νῆα τοιαῦτα οὐδὲ ἤμεθα, ὅσον ἕσως ἐκλαμβανόμεθα, ἀδιάφοροι πρὸς τὴν τελείαν ἐπιτυχίαν του· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο ἴσα ἴσα δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἡμῶν ἔπαυσεν ἐν πολλοῖς ν' ἀναπαύσῃται εἰς τὰς ἰδέας καὶ τὰς ἀξιώσεις τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων, ἀπομακρυνομένη ὡςπρὸς πλείοτερον τῆς γραμμῆς ἣν εἰς ἑαυτὴν διεγράψε κατ' ἀρχὰς. Καλοὶ φίλοι τῆς Δημαρχίας δὲν εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἀφίνουσι αὐτὴν νὰ πλανᾶται εἰς τὰ ἴδια λάθη.
 — Ἐξεδόθη ἄρτι ἐνταῦθα ἐκ τοῦ τυπογραφείου κ. Β. Σκοπούλου μικρὸν μὲν τεύχος, μεγίστης ὅμως χρησιμότητος, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ πρὸ ἡμῶν ἀπαράτηρον, ὡς παρέρχονται τὰ ἀπειρα ἐκεῖνα ἔργα ἄτινα γεννῶνται μόνον διὰ νὰ θεραπεύωσι τὴν ματαιότητά τῶν συγγραφέων ἢ τῶν μεταφραστῶν καὶ νὰ πλουτίσωσι τὴν φιλολογικὴν ἀποθήκην τῶν ἀρχαίων ὕλων. Τὸ μικρὸν τοῦτο τεύχος ἐκ σελ. 136 συγκείμενον καὶ εἰς σχῆμα 16ον, ἐπιγέγραπται ὡς *Θησαυρὸς τῆς οἰκογενείας*, ὃ εἶναι δὲ ἐγκυκλοπαιδεία χρησίμων γνώσεων εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, καὶ δύνάται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τις κώδικς οἰκογενειακός, εὐκόλως παρέχων πᾶσαν ὀδηγίαν διὰ τὴν ἐν τῷ οἴκῳ εὐζωίαν καὶ εὐδαιμονίαν. Τὸν *Θησαυρὸν τῆς οἰκογενείας* ἐπιλοπόνησεν ὁ εὐπαιδευτός ἡμῶν συμπολίτης κ. Σταμάτιος Θεοχάρης διδάκτωρ τὰ νομικὰ, γνωστός δὲ καὶ ἐξ ἄλλων παρομοίων χρησιμωτάτων ἔργων αὐτοῦ. Τὸ πόνημα τοῦτο σκοπὸν προτίθεται νὰ καταστήσῃ προσιτὰς τοῖς πᾶσι χρησιμωτάτας πληροφορίας ὧν ὁ ἀνθρώπος ἔχει καθ' ἑκάστην τὴν ἀνάγκην. Ἐν αὐτῷ συνεκεφαλαιώθη πᾶν ὅτι ἀφορᾷ εἰς τὴν κατοικίαν, τὴν οἰκοσκευὴν, εἰς τὰ τρόφιμα, τὸν ἱματισμὸν, τὸν καλλωπισμὸν, τὴν ὑγιεινὴν, τὴν οἰκιακὴν φαρμακευτικὴν καὶ ἰατρικὴν, τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἀγωγὴν τῶν τέκνων, τὰς ἐν τῇ κείνωιᾳ τέρψεις τοῦς κανόνας τῆς εὐγενεῖος συμπεριφορᾶς, τοὺς νόμους τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, πλὴθὺν τέλος συνταγῶν ὧν ἡ ἐφαρμογὴ εὐκόλος, μεγίστη δὲ ἡ ἐν τῷ βίῳ χρησιμότης καὶ ὠφέλεια. Τοιοῦτος κώδικς, τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ *Enquire Within*, τὸ δ' Ἀγγλικὸν τοῦτο σύγγραμμα ἔσχε μέχρι τοῦδε ὀγδοήκοντα ἐκδόσεις, τοῦθ' ὅπερ εἶναι ἀπόδειξις τῆς ὑπολήψεως ἣν εἰς τοιοῦτου εἶδους βιβλία ἔχουν ἐν Ἀγγλίᾳ, τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ κατανουοῦσι κάλλιον τὸν πρακτικὸν βίον. Ἔργον τόσῳ μέγα καὶ σπουδαῖον, ἐκ τοιαύτης ποικίλης ὕλης ἀπαρτιζόμενον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ ἐναὶ μόνον συγγραφέα, ὅσῃν καὶ ἂν ἐκείνητος ὦν.

τος ευρύτητα γνώσεων. "Εκαστον λοιπόν μέρος συνεγράφη ἢ ἐπεθεωρήθη ὑπὸ ἐιδικῶν πεπειραμένου συγγραφέως" τὸ ἀρχιτεκτονικὸν ὑπὸ ἀρχιτέκτονος, τὸ ἱατρικὸν ὑπὸ ἱατροῦ, τὸ τῆς μαγειρικῆς ὑπὸ δοκίμου ἀρχιμαγειροῦ κτλ. κτλ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὡς ὑπόδειγμα εἰς τὸν Γάλλον κ. J. P. HOUZÉ, ὅστις ἐπεκτείνας καὶ συμπληρώσας τὰς ποικίλας ἐν αὐτῷ γνώσεις, ἐδώρησατο ταῖς ἑαυτοῦ συμπολίταις ἔργον ἐντελέστερον καὶ πολλῆς ἀπολαύον ὑπολήψεως. Ἐκ τοῦ συγγράμματος τούτου τοῦ κ. HOUZÉ ἐφιλολογήσαν ὁ ἡμέτερος κ. Σταμάτιος Θεοχάρης τὸναθησαυρὸν τῆς οἰκογενείας, παραλείψας ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἄρθρα τινὰ οὐδεμίαν ἔχοντα παρ' ἡμῶν ἐφαρμογὴν, καὶ ἐπενεγκῶν τροποποιήσεις, διασκευάσας τινὰς καὶ προσθήκας, ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τῆς διαφορᾶς τοῦ κλήματος, ἢ τῶν κοινωνικῶν περιστάσεων. Ὡς ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ μεταφραστὴς, ἀν ἐν Εὐρώπῃ ἔνθα ἀναριθμητὰ καὶ προχειρότατα εἰσὶ τὰ περὶ πάσης ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἐιδικῶς πραγματευόμενα ἔγχειρίδια, τὰ προκειμένον βιβλίον ἐξετιμήθη δεόντως, ὡς ἀληθῆς αἰθουραὸς τῆς οἰκογενείας, παρ' ἡμῶν, ἀπερνούμενος δυστυχῶς καὶ αὐτῶν τῶν στοιχειωδωτέρων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν βοηθημάτων, παρ' οἷς αἱ πρακτικαὶ γνώσεις, εἰσὶν ἥκιστα διαδεδομέναι, ἢ δημοσίως τοιοῦτου περιεκτικωτάτου βιβλίου θέλει ἀναπληρωθεῖ κενὸν μέγα. Τὸ ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ κ. Θεοχάρη πρῶτον τεύχος ἀποτελεῖ τὸ ἕκτον τοῦ ὅλου συγγράμματος καὶ ἐνέχει τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Κατοικίαν, ἢ τὴν ὑγιεινὴν τῆς κατοικίας, οἰκοδομὴν, διαίρεσις, οἰκοσκευὴν, πλύσις, θέρμανσις, φωτισμός, ὕδωρ, κηπουρικὴ, ἀθακομία, ζῶα ἐπιβλαβῆ, ζῶα χρήσιμα καὶ ὀφνηθῶν. Εὐχόμεθα νὰ κατανοηθῇ καὶ παρ' ἡμῶν ἡ χρησιμότης τοῦ βιβλίου τούτου, ἵνα συμπληρωθῇ ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ἐλληνικῆς οἰκογενείας ὁλόκληρον τὸ ἔργον. συγχαίρομεν δ' ἐιλικρινῶς τὸν κ. Θεοχάρη πλουτίσαντι διὰ νέας πολυτίμου συμβουλίας τὴν πενιχρὰν βιβλιοθήκην τῆς οἰκίας, ἢ εἶναι ὁ μόνος παρ' ἡμῶν πεφωτισμένος ἐργάτης.

— Ἐξεδόθη ἐπίσης καλὴ μετάφρασις τοῦ δράματος Ἄνθετος τοῦ ὀρφανοτροφείου τῆς Ἀγίας Μαρίας τοῦ P. Giacometti ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ κ. Γεωργίου Κ. Σφήκα, γνωστοῦ καὶ ἐξ ἄλλων ἐκλεκτῶν μεταφράσεων. Ἡ ἐκδοσις τοῦ δράματος τούτου ἐγένετο ὑπὸ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῆς ἀλληλοβοηθείας αἰ. Ὀμόνοια, ἢ μετὰ χαρᾶς δὲ βλέπομεν καὶ ἐν τούτῳ τὰ χρήσιμα ἔργα ἃ ὁ κάλλιστος αὐτὸς Σύλλογος ὡς ἐν παρήρῳ ἐπιτελεῖ, καθιστάμενος ἡμέρη τῆς ἡμέρᾳ πλείοτερον σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς παρὰ τῷ κοινῷ. Εἶναι τῆ ἀληθείᾳ λίαν εὐχάριστον νὰ βλέπη τις Σωματεῖον κατὰ τὸ πλεῖστον συγκελῆμενον ἐκ τιμῶν καὶ ἀξιοτιμῶν ἐργατῶν, οὐδεμίαν ἔχοντων ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς φιλολογίας ν' ἀποβαίη χορηγὸς αὐτῆς καὶ ὑποστηρικτῆς, καὶ τοῦτο ἐν μέσῳ τῆς ἀμουσίας ἧτις βαρεῖα ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ τόπου τούτου.

— Μετὰ πολλῆς χαρᾶς εἶδομεν ἐκ τύχης ὠραίαν μουσικὴν σύνθεσιν ἐκτετυπωμένην φιλοκάως εἰς Μιλάνον καὶ φέρουσαν τὸ ὄνομα τῆς ἡμετέρας συμπολιτίδος δεσποινίδος Χαρίκλειας I. M. Πογδάνοβ, ἧτις ἐμελοποίησεν αὐτὴν διὰ κλειδοκύβαλον. Μ' ὄλον δὲ τὸ μουσικὸν τοῦτο ἔργον ἐξεδόθη ἀνευ ἀξιώσεων, ἔχει θέμα, κατὰ τὴν γνώμην εἰδημόνων, πρωτότυπον, ζωρὰν ἐμπνευσίν, ἐκφρασιν καὶ χάριτα πολλήν, προδίδουσαν πλούσιον τὸ μουσικὸν τάλαντον παρὰ τῆ νεαρᾷ μουσουργῷ, εἶναι δὲ συνθεθειμένον καθ' ὅλους τοὺς μουσικοὺς κανόνας ὅπερ μαρτυρεῖ ἐντελῆ γνώσιν αὐτῶν. Καθ' ὅσον ἡμεῖς γνωρίζομεν τὸ μουσικὸν τοῦτο ἔργον εἶναι τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενον ὑπὸ ἡμετέρας συμπολιτίδος, ὡς τοιοῦτον δὲ καὶ διὰ τὴν ἀξίαν του, τὸ χαίρετῶμεν εὐχάριστως, ὡς ἀξιοπύστον μαρτύριον περὶ τῆς εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς μουσικῆς ἐπιδοσίν τῶν ἡμετέρων συμπολιτίδων. Ἡ δεσποινὴς Μπογδάνοβ διετέλεσεν ἐπὶ μακρὸν μαθήτρια τοῦ φίλου μουσικοδιδασκάλου κ. Λυμπεράλη, νέον τοῦτο μαρτύριον ὅτι ὁ ἀκούρατος

καὶ ἱκανὸς μουσικοδιδάσκαλος δὲν κοπιᾷ εἰς μάκρον παρ' ἡμῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτωσιν τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος.

— Ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμένος Πατρῶν κ. Π. Μανιάκ Πρεσβύτερος, ἀνέλαβεν ἀντὶ δραχμῶν 47 χιλιάδων τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν γεφυρῶν καὶ ὀχετῶν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἀπὸ τοῦ ναοῦ ἁγίου Ἀνδρέου μέχρι τῆς θέσεως Ἐτιέας. Ἡ κατασκευὴ τοῦ κρηπιδώματος τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἣν ἔχει ἀναλάβει καὶ ἐκτελεῖ ὁ ἴδιος ἐργολάβος, εὐρίσκεται ἤδη περὶ τὸ τέλος αὐτῆς, τὸ δὲ ἔργον τοῦτο ἐπισπᾶται τὸν θαυμασμόν καὶ τοὺς ἐπαίνους τῶν εἰδημόνων, διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν, ὡς εἶπεῖν, αὐτοῦ κατεργασίαν καὶ τὴν στερεότητά του. Τὸ ἔργον τοῦτο θὰ παραμείνῃ παρ' ἡμῶν ἐπὶ μακρὸν ὡς ἐντελὲς πρότυπον τοῦ εἶδους του καὶ θὰ μαρτυρεῖ πάντοτε περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ ἐργολάβου.

— Τὰ πρακτικὰ τῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας, δι' ἧς ἡ ἐταιρία τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀνέλαβε τὴν κατασκευὴν τοῦ πέμπτου τμήματος τῆς ἐντεῦθεν εἰς Καλάβρυτα ἀγοῦσης ἐθνικῆς ὁδοῦ, ἠκυρώθησεν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, γενομένης νέας μειοδοτικῆς προσφορᾶς συνεπῶς ἢ κατασκεῖ ἢ τοῦ ἔργου ἐκτεθῆσεται εἰς συναγωγισμὸν νέας μειοδοτικῆς δημοπρασίας τὴν 30 τρέχοντος μηνός, κατὰ τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην διακήρυξιν τῆς Β. Νομαρχίας.

— Δὲν ἐλέγχθησαν φαίνεται εἰς μάτην ὅσα ἐγράφησαν περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ποσίου ὕδατος τῆς πόλεως, διότι ἀπὸ προχθὲς εὐχάριστως παρετηρήθη ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπελάβετο τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν ἰδιωτικῶν κρηνῶν καὶ ἤρξατο τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ὕδατος Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι περιέρχονται τὰς οἰκίας καὶ περιστελοῦσι τὴν σπατάλην τοῦ ὕδατος, περιορίζοντες τὴν ἀπεριόριστον χρῆσιν καὶ ροήν. Ἄν τὸ μέτρον τοῦτο τηρηθῇ γενικῶς ἐπὶ πάσης ἰδιωτικῆς λήψεως, τὴν δ' ἐνεργειαν ταύτην τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς συνδράμωσι καὶ οἱ ἰδιῶται, καταννοοῦντες ἕκαστος χωριστὰ, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἔχῃσι διηνεκῶς τὸ ὕδωρ ὅπου τὴν σπαταλῶσι μεγάλην αὐτοῦ ποσότητα εἰς ὀλίγας ὥρας, πάντως τὸ ὕδωρ θέλει ἀφθονῆσαι ἐν τῇ πόλει καὶ τὸ μαρτύριον τῆς δίψης θέλει παύσει. Οἱ ἰδιῶται πρὸ παντὸς καθήκον ἔχουσι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν παῦσιν τῆς σπατάλης μὴ δυστροποῦντες εἰς τὸν κανονισμὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἀγογγίστως ὑποσπᾶλλόμενοι εἰς τὴν στέρησιν τοῦ περιττοῦ διὰ νὰ ἔχῃσι τὸ ἀναγκαῖον. Τὴν μικρὰν ταύτην θυσίαν ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν ὀρθοφροσύνην τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Μετὰ τοῦτο, ἐάν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, τὸ ὕδωρ τῆς πόλεως δειχθῇ ἀνεπαρκὲς εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, τότε βεβαίως πρέπει νὰ γίνῃ σκέψις περὶ ἐπαυξήσεως αὐτοῦ ἀντὶ πάσης θυσίας.

— Τὸν ἀρχαῖον δημοδιδάσκαλον κ. Ν. Χρυσόχοιδον, διδάσκοντα εὐδοκίμως εἰς τὸ χωριδίον Συχαίων, δέον ἢ δημοτ. ἀρχὴ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς ἐν τῶν σχολείων τῆς πόλεως, διότι πρὸς τοῦτο πολλὰ ἐκτεταται προσόντα, μακρὰν πείραν, ἐπιμέλειαν, χρηστότητα καὶ λοιπά. Εἰς τὴν ὑπόμνησιν ταύτην προσέβημεν διότι ἡ μεταβάσα εἰς τὸ παρὰ τοῦ κ. Χρυσόχοιδου διευθυνόμενον σχολεῖον ἐξεταστικῆ ἐπιτροπῆ, πολλοὺς ἐπαίνους ἀνεκοίνωσεν ἡμῶν αὐθόρμητος περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διδασκαλίας καὶ τοῦ ζήλου τοῦ ἀρχαίου τοῦτο δημοδιδασκάλου.

Κύριε Συντάκτα.

Ἄν βαρεῖα τιμωρία καταγινώσκειται τοῖς ἐξ ἐνέδρας δολοφόνους, βαρυτέραν βεβαίως πρέπει νὰ ἐπιβάρωσι καθ' ἑαυτῶν οἱ ἐν μέσῳ τῆς πόλεως κρύπτοντες τὰ φονικά αὐτῶν ἔγχεα ἐπὶ βλάβῃ ἀπειροῦ ἀριθμοῦ πολιτῶν. Πρὸς τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς πόλεως, οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης ἔχουσιν ἰδρυθῆ παρὰ τῆ ὁδῶ καὶ ἐν μέσῳ μίαν τῶν ἐκλεκτοτέρων συνοικιῶν παραπήγματα, ὡς κρεσπολεῖα, καὶ ὅπισθεν ταύτων ἕτερα ὑποπαράπηγματα

πανταχόθεν περικλειστα, ἐν οἷς ἐν κρυπτῷ καὶ παραδύστῳ σφάζονται τὰ σφάγια καὶ ἐναποταμιεύεται ἐν βόθροις ἅπαντα αὐτῶν ἢ περιττωματικὴ ὕλη, πωλουμένη ἐκάστοτε ὡς λίπασμα.

Ἐντεῦθεν ὡς ἐξ ἐστίας μiasματικῆς ἀναδίδεται εἰς τὰ πέριξ ἀφόρητος δυσωδία ἐπιβλαβῶς ἐπιδρῶσα τῆ συνοικίᾳ ἐκείνη, ἧτις πολλοὺς ἐκ τούτου ἀριθμοῦ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τὰ θύματα ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν σφαγίων ἐκείνων. Ὁ ἀμφιβάλλων ἂς λάβῃ τὴν ἀπὸ τοῦ Λεσχιδίου πρὸς τὸν στρατῶνα ἄγουσαν καὶ μετ' οὐ πολλὰ βήματα θέλει πεισθῆ ἐμπράκτως, ἐν βαρυόσμῳ πνιγρᾷ προσβολῇ, περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀναγραφόμενων, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἔχη τὴν ὄσφρησιν καὶ τὴν ἀμβλυωπίαν τῆς ἀστυνομίας ἡμῶν.

Καταγγέλλομεν τὴν λαθραίαν πρᾶξιν τῶν δλετήρων τούτων ἐργατῶν τῆς ὑγείας τῆς πόλεως εἰς τὸν κ. δήμαρχον καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν σύντονον μέριμναν αὐτοῦ, ὅστις πεποιθῶμεν ὅτι ἐν τῇ περινόσῳ του καὶ χάριν τῆς ὑγείας τῆς πόλεως, θὰ ἐπέλθῃ ταχὺς θεράπων τοῦ κακοῦ, διατάσεων ὅπως, μέχρις οὐ συσταθῶσι δριστικὰ σφαγεῖα, ἀνυγερθῶσιν ὡς πρότερον προσωρινὰ ἐν τὸς τῆς θαλάσσης ἰκρίωματα, ἵνα τὸ αἷμα καὶ τὰ περιττώματα τῶν σφαζομένων ζώων ὀπίπτωνται ἐν αὐτῇ, ληφθῆ δὲ τάχιιστα πρόνοια περὶ τελείου καθαρισμοῦ τῶν προμνησθέντων θάβρων, καὶ οὕτω προληφθῆ ἐπαπειλοῦσα ἴσως ἡμᾶς, ὡς ἐκ τῆς ὠρας τοῦ ἔτους, ἐπιδημία τις ἀνάλογος πρὸς τὴν τὰς Ἀθῆνας πέρυσιν μαστίσαν.

Ἀσκληπιάδης.

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

Ἐν τῶν μεγάλων καὶ σπουδαίως ὁσμῆραι διαστάσεις λαμβανόντων ἀτόπων ἐν τῇ πόλει μας εἶναι ἀναμφισβητήτως καὶ ἡ κατοχὴ τῶν πεζοδρομίων ποῦ μὲν ὑπ' ὀπωροπωλῶν, ποῦ δὲ ὑπὸ μπακάλιδων καὶ ποῦ καζασιδῶν οἱ τελευταῖοι μάλιστα οὗτοι τόσον ἐπ' ἐσχάτων ἐθάρρησαν, ὡς, ἐκτὸς κεντρικωτάτων καὶ πυκνότερα συχναζομένων πεζοδρομίων καὶ στοῶν, καταλαμβάνουσι καὶ τὰς ὁδοὺς, εἰς τρόπον μάλιστα κινουντα τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τοῦ μᾶλλον ψυχροαἵμου ἀνθρώπου, ὅταν ἀναγκάζεται νὰ ἐξέρχεται ὑπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου ταῦτα γράφομεν ἔχοντες ἰδίως ὑπ' ὄψει τοὺς καζασιδῆς, οἵτινες κατέχουσι τὰς ἐκατέρωθεν στοὰς τῆς ὁδοῦ, ἔνθα κεῖται τὸ τυπογραφεῖον τοῦ ἀφορολογουμένου μέχρι τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἰδίως κάτωθι τῆς νεοδημητοῦ οἰκίας τοῦ κ. Μ. Χαιρέτου. Οἱ πάντες γινώσκομεν διὰ τὰς πεζοδρομίας καὶ αἱ στοαὶ χρησιμεύουσι διὰ τοὺς ἀνθρώπους, αἱ δὲ ἐξ ὅδοι διὰ τὰ ζῶα ἰδοῦ ὁμοῦς ὅτι τῶρα οἱ πολῖται ἐξεδιώχθημεν ἀπὸ τῶν πεζοδρομίων καὶ ἐρρίφθημεν εἰς τὰς ὁδοὺς περιπεσόντες πάλιν εἰς τὸ ἀρχέγονον. . . . . Εἶναι περιεργὸς καὶ λυπηρὰ τοιαύτη κατάστασις ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις πόλεσι οἰανδήποτε ὁδὸν καὶ ἀν λάβῃ τις ὀπουδήποτε καὶ ἀν σταθῇ, χιλιάκις τῆς ἡμέρας θὰ ἐξιχνιάσῃ τὸν δάκτυλον τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιβλέψεως καὶ προνοίας χωρὶς νὰ βλέπη αὐτὸν τὰ κανῶς γινόμενα διευθετεῖ ἀστραπηδῶν ἄρατος, καὶ μυστηριώδους χεῖρ καὶ διὰ τὸ ὅπου ἐκπλήσσοντος τὸν ἀπειρον διαβάτην. Ἐδῶ δὲ οὐ μόνον ἄρατοι χεῖρες δὲν ἐνεργοῦσι τὰ δέοντα, ἀλλ' οὔτε καὶ αἱ ἐραταὶ καὶ ψηλαφταὶ ἔνεκα τούτου παριστῶμεν πόλιν ἀπαιθείσαν τέλειον εἰς τὸ ἔλεος παρατυχόντων τραμπούκων, καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν ἀναμνησκόμεθα τῆς φοβερᾶς ἐκείνης τρομοκρατίας, ἧτις ἐνεγράφη διὰ πυρίνων χαρακτήρων εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀτυχοῦς καὶ πολυπαθοῦς πόλεως μας. Ἐάν ἡ ἀκιδία αὕτη ἢ χονδρῶς ἐκδηλουμένη ἐνταῦθα, γίνηται, ὡς διασαλπίζεται, πρὸς ἐξυψητέτην κομματικῶν συμπερὸντων, πικροὺς θέλουσι δρέψῃ τοὺς καρπούς οἱ ἐργάται τῆς καταστάσεως ταύτης ὅταν ἐπιστῇ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἀπαράλλακτα ὅπως πικρὰ καὶ φαρμακερὰ ἐδρέψατο γεώργια καὶ ἄλλοις πολιτευτῆς ἐν προγενεστέρᾳ ἐποχῇ ἐγκολπωθεῖς

περί τούτου. Ἄλλ' ἂν ἡ προκειμένη πράξις δὲν φέροι τὴν χαρακτῆρα τῆς ἀποπειρᾶς ἀναίρεσως, εἰς ποίαν ἄλλην ἀράγῃ περιπτώσιν δέον νὰ χαρακτηρισθῇ τοιαύτη; ἢ μήπως ἔπρεπε ν' μείνω ἐκ τοῦ τραύματος κινήρης ἐπὶ δεκάδας τινὰς μηνῶν διὰ νὰ χαρακτηρισθῇ τότε, ἀλλὰ τότε καὶ μόνον ἀπόπειρα ἀναίρεσως; Καὶ ἂν μὲν κ. συντάκτα παρουσιαζόμεν ὡς παθὼν ἐνώπιον ὀρκωτοῦ Δικασταρίου, θὰ προσεδόκων οἰανδήποτε ἔστω καὶ τὴν τερατωδέστεραν καὶ ἀδικωτάτην ἀπόφασιν, διότι τὰ ὀρκωτὰ Δικαστήρια καταρτιζόμενα ἐκ τοῦ χύδην ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λαοῦ, ἐπηρεάζονται σχεδὸν πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων εἴτε διὰ δώρων εἴτε χαριζόμενα, οὕτως ὥστε πρὸ πολλοῦ ἐπαυσαν ἐκπληροῦντα τὸν σκοπὸν δι' ὃν ὠρίσθησαν ἄλλ' ἀπὸ ἰσοβίου δικαστᾶς, ἀπαξιούοντας νὰ συγκριθῶσι πρὸς τοὺς ὀρκωτοὺς καὶ κατὰ πρόληψιν ἀνωτέρους πάσης τοιούτης ὑπονομίας, ὅτι τὰς τὸ σέμνυμα καὶ ἡ ἀγκυρα τῆς πατρίδος μας, ἀφοῦ πάντα τ' ἄλλα ἐξεφαυλίσθησαν δὲν προσεδόκων τοιαύτην ἀπόφασιν μειοῦσαν τὴν περὶ τοῦ δικαίου γνώσιν τῶν διαχειριζομένων τὴν ἱεράν Δικαιοσύνην. Δὲν ἀνέμενον, ἐπαναλέγω, τοιαύτην ἀπόφασιν δι' ἣς διδάσκειται ὁ Κοντογιάννης ὅτι δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, ἀδεῶς ν' ἀποπειρᾶται τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὀρκωτῶν, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ Νόμου καὶ τοὺς διαχειριζομένους καὶ ἐραυροζόντας αὐτοὺς. Ἄλλ' ἐνῷ τοιοῦτον παρὰ τῶν διδασκάλων του λαμβάνει μᾶθημα ὁ Κοντογιάννης, ἀφ' ἑτέρου διδάσκονται ὄμοια καὶ οἱ ἐπιρροεῖς πρὸς οἰονδήποτε ἐγκλημα πολίται, ὅτι εὐχερῆς εἶναι νὰ διαφεύγῃ τὴν τιμωρίαν τοῦ Νόμου, ἐντεῦθεν ὅμως πολλαπλασιάζονται τὰ ἐγκλήματα οὐδόπως ἢ μετρίως τιμωρούμενα, οἱ ἐπιρροεῖς πρὸς αὐτὰ δευπόζουσι τῆς κοινωνίας καὶ τῶν νόμων, ἡ κοινωνία πλέον ἀποσυρτίζεται καὶ ἰδρύεται τὸ κράτος τῶν ἀγρίων. Ἰδοὺ τὰ προϊόντα τῆς πανιάπασιν ἢ μηδαμίνῃς τιμωρίας τῶν ἐγκλημάτων. Τοιαύτην ὁμως ἀποτρόπαιον κατάστασιν δὲν πρέπει νὰ διδέσκωσιν οἱ ὅλους διάφορον προορισμὸν, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, ἐντεταλμένοι, ἀλλ' εἰσὶν ὑποχρεωμένοι νὰ διδάσκωσι τοὺς ἐγκληματούοντας καὶ παραβαίνοντας τοὺς κειμένους νόμους, ὅτι δὲν τοῖς εἶναι ἐπιτετραμμένον ἀποινεῖ ν' ἀσεβῶσι πρὸς αὐτοὺς· οὕτω δὲ πράττοντες καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς κοινωνίας ὑπὲρ αὐτῶν ἐφεκλῶσιν, καὶ τοὺς πολίτας ἠθικοποιήσιν, καὶ τοὺς πρὸς τὸ ἐγκλημα ἐπιρροεῖς ἐπαναφέρουσιν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

Τ' ἀνωτέρω κ. Συντάκτα, καίτοι ἀνεπαρκῆ, ἐθεώρησα ἱκανὰ νὰ ἐκθέσω εἰς τὴν δημοσιότητα, ἀφιέμενος εἰς τοὺς δυνάμενους νὰ κρίνωσιν ἂν καὶ κατὰ πόσον ἔχω ὑπὲρ ἑμαυτοῦ τὸ δίκαιον, ἐπιφυλάσσομαι δ' ἐν δέοντι νὰ ἀναπτύξω τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καὶ καταδείξω τὸ ἡμαρτημένον τῆς ἀποφάσεως.

Ἐντούτοις δεῖξασθε Κ. Συντάκτα τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου μεθ' ἧς διατελῶ, τῶν ἡμετέρων διαταγῶν προθυμότητος.

Ἐν Πάτραις τῆ 20 Ἰουλίου 1882.
Α. Γ. Διαμαντόπουλος.

Ἄριθ. 6439.
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος
διακηρύττει ὅτι.

1) Ἀκυρωθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐνεργηθείσης μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ 5ου τμήματος τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Καλαβρυτὰ, ἧτοι ἀπὸ ξενῶνος ἀγίου Βλασίου μέχρι Καλαβρυτῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4849 ἀπὸ 3 τρέχ. ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκτίθεται εἰς συναγωνισμὸν νέας τοῦτο ἔργον εἰς ἀπραξίας ἢ ἐκτέλεισις τῆς ἐργασίας συμπολίτῃς ἐγκριθέν διάγραμμα, ὑποθέσιν τοῦ χαριετῶρων τὰ ὅποια ὑπάρσιν μαρτύριον περὶ τῆς εαφείον τῆς ἐνταῦθα μουσικῆς ἐπίδοσιν τῶν ἡμετέρων ἐργολάβων δὲ Ἡ δεσποινὶς Μπογδάνου διετέλει μαθήτρια τοῦ φίλου μουσικοδιδασκῆ μπεράλη, νέον τοῦτο μαρτύριον ὅτι δ

ναται νὰ λάβωσι γνώσιν αὐτῶν ἐμφανιζόμενοι καθ' ἑκάστην. Γνωστοποιεῖται δ' αὐτοῖς ὅτι πλὴν τῶν τεχνικῶν ἔργων ἅτινα θὰ ὑπολογισθῶσι κατὰ μονάδα τῶν διαφόρων ἔργων, ἡ ὁδὸς μετὰ τῶν τείχων τῆς ἀντιστηρίξεως θέλει ὑπολογισθῆ καὶ πληρωθῆ κατὰ τρέχον μέτρον, τὸ δὲ σχέδιον θέλει ἐφαρμοσθῆ κατὰ τὰς ἐν τῇ κατὰ μήκος τομῇ κυανὰς γραμμὰς ὅπου ἐσημειώθησαν τοιαῦτα.

2) Ὁ ἐργολάβος θέλει ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1850 Β. διατάγματος προσδιορισμένας ὑποχρεώσεις καὶ τὰς κατὰ συνέπειαν αὐτοῦ ἐκδοθείσας διατάξεις καὶ ἐδηγίας περὶ ὧν διαλαμβάνει ἡ κατὰ συνέπειαν τοῦ διατάγματος τούτου ἐκδοθείσα ἐγκύκλιος διαταγῆ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ὑπ' ἀριθ. 126 ἀποδεχόμενος ἅπαντα τὰ ἐν αὐταῖς καὶ ὑποσόμενος νὰ δικτηρήσῃ ἀπαρασαλεύτους τοὺς διὰ τοῦ εἰρημένου Β. διατάγματος καὶ τῆς ὑπουργικῆς ἐγκυκλίου ἐπιβαλλομένους ὅρους ὡς καὶ τοὺς ἐνδιαλαμβανόμενους ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 4336 ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1880 ἐγκυκλίῳ καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1881 Β. διατάγματι.

3) Ὁ ἔχων τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ἐργολάβος καὶ θέλων νὰ συναγωνισθῆ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας εἰς τὰς διενεργούσας αὐτὴν ἀρχάς, τὰ πιστοποιητικὰ τῆς ἱκανότητός του κατὰ τὸ ρηθὲν διάταγμα, καὶ ἀξιόχρεων ἐγγυητῆν, ὅστις θέλει προσυπογράψῃ μετ' αὐτοῦ τὰ πρακτικὰ, ἄλλως ἀποκλεισθήσεται τοῦ συναγωνισμοῦ.

4) Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει ἐντὸς δεκαπέντε ἢ μερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν νὰ κάμῃ ἐναρξιν τοῦ ἔργου καὶ φέρῃ εἰς πέρας αὐτὸ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀνωπεθέτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἄλλως ὑπόκειται εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν εἰς τὸν ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του ἀνταπλειστηριασμὸν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ ἀνωτέρω Β. διατάγματος.

5) Ἡ ἐγκρίσις τῶν πρακτικῶν ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, ὃ δὲ τελευταίως μειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν του μυχριστότου ἀποφασίσῃ τὸ προμνησθὲν ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας.

6) Πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας ἀπαιτεῖται νὰ δοθῇ προσφορὰ συμφερωτέρα κατὰ 3 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοσίας.

7) Ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν μετὰ τὴν δημοπρασίαν ὀφείλει ὁ ἀναδειχθεὶς μείοδότης τελευταίως μειοδότης ἐργολάβος νὰ προστάξῃ εἰς τὴν Νομαρχίαν πιστοποιητικὰ κτηματοσημειώσεως τοῦ οἰκείου δημάρχου καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, κτημάτων ἐλευθέρων παντὸς βάρους καὶ ὑποθήκης ἀξίας τοῦλάχιστον ἰσῆς πρὸς τὸ πέμπτον τῆς κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἀξίας τοῦ ἔργου τούτου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ του.

8) Τὰ νενομισμένα δικαιώματα τοῦ κήρυκος καὶ τέλη χαρτοσήμου εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ ἐργολάβου.

9) Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθησομένη ἐνταῦθα εἰς τὴν συνθήκῃ τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἀρχεῖται τὴν 30 τρέχοντος μηνὸς καὶ λήγει τὴν 1 Δεκεμβρίου ε. ε. ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆν κατὰ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας.

10) Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συναγωνισθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας καὶ ὥρας,
Ἐν Πάτραις τὴν 12 Ἰουλίου 1882.

Ὁ Νομάρχης
Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

ΕΙΣΟΠΗΗΣΕΙΣ.

Ἐν τῇ θέσει Μαρκάτω, πλησίον τῆς οἰκίας Δ. Παναγούλη, ἐνοικιάζεται μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἀ π ο θ ἡ κ η εὐρύχωρος καὶ καλῶς περιποιημένη διὰ στυφιδικαρπίν.

Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου Ν. Γαζετοπούλου.

Τὸ κάτωθεν μέρος τῆς ἀποθήκης (μαγαζίου) τῆς παλαιᾶς οἰκίας τοῦ κ. Διωνυσίου Φραγκοπούλου ἐνοικιάζεται διὰ στίβαν παρὰ τοῦ Ἀνδρέου Πονήρη.

Ὁ Ἰω. Μπονέλης ἐκόμισεν εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Κορίνθου καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν Ἐμμ. Σπυροπούλου ἐργαστήριόν του, πλάκας ἐκ λιθόβου, μάραμα παντὸς εἶδους, δι' ἐπίστρωσιν ἐκκλησιῶν, οἰκιῶν, δι' ἐπικαλύματα τραπέζων, κομῶν κ λ π. ἡ ἐργασία δὲ διεξάγεται ὑπ' ἀρίστων τεχνιτῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν καὶ ὁ ἐργοστασιάρχης ὑπόσχεται, καλλιτεχνίαν, ἀκριβειαν, ὑλικοῦ ἀρίστην ποιότητα καὶ τιμὰς συμφερούσας.

Ἡ Δεσποινὶς Προϊσπέρη δίδει μαθήματα Γερμανικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. — Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ἡ εἰς τὴν ἀρτικὴν παραλίαν νεοκτιστος ἀπόθκη τοῦ Περικλ. Κ. Θεοχάρη ἐνοικιάζεται.

Ἐνεχώρησε χθὲς διὰ Παρισίους ὁ ἐμποροβάπτης κ. Βαρθολ. Βιτάλης πρὸς πρόβλεψιν χειμερινῶν ὑφασμάτων δι' ἐνδυμασίας· αὐτὰ δὲ ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐφοδιάσῃ τὸ κατάστημά του διὰ τσοχῶν καὶ κασμιρίων ντιαγκονάλ ποιότητος πρωτίστως, καὶ χρωματιστῶν κασμιρίων διαφόρων ποιότητων καὶ νεωτέρων σχεδίων.

Νέος κάτοχος τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγχώριος βιομηχανία.)

Εἰς τὸ κηροπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἡλιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμοῦ καὶ πλησίον τοῦ καταστήματος Γεωργ. Κοκαλιάρη, πωλοῦνται ἀνθη τεχνητὰ ἐκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίως στεφανοὶ νυμφικοὶ κλπ. γυρλάνται διὰ παντοειδεῖς χρήσεις καὶ καλλωπισμοῦ, εἰς τιμὰς κατὰ 30 τοῖς 0/0 χαμηλοτέρας τῶν ἐξ Ἐυρώπης εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.

Τὴν 25 Ἰουλίου Ε. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην Π. Μ. μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐκτίθεται εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πατρῶν Ἀθηνόδωρου Σωτηριάδου καὶ ἐν τῷ παρὰ τῇ πλατεῖᾳ Γεωργίου τοῦ Α'.) γραφεῖῳ τοῦ δικηγόρου Δ. Βότση μίᾳ ἰδιόκτητος, λιθοκτιστος ἀνώγειως οἰκία τῶν ἀνηλικῶν Ἰωάννου, Ἐλένης, Παναγιώτου καὶ Ἀγγελικῆς Γ. Τζουλοφπούλου ἢ Ντάνου, κειμένη ἐν τῷ 30ῳ τετραγώνῳ τῆς ἀνω πόλεως Πατρῶν καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Καλαβρυτῶν καὶ συνισταμένη ἐκ πήχων τετραγωνικῶν πριακοσίων περὶπου, ὁροθετουμένη ἀνατολικῶς μετὰ δημόσιον δρόμον, δυτικῶς μετὰ οἰκίαν Στ Μίχου, ἀρκτικῶς μετὰ οἰκίαν Ἀντωνίου Δεσποτοπούλου καὶ μεσημβρινῶς μετὰ ὁδὸν Καλαβρυτῶν.

Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν νὰ πλειοδοτήσῃσι.

Ἐν Πάτραις τῆ 19 Ἰουλίου 1882.

Ὁ Πλερεξούσιος δικηγόρος τῆς Ἀστέρας χήρας Γ. Τζουλοφπούλου ἢ Ντάνου, ὡς φυσικοῦ ἐπιτρόπου τῶν ἀνηλικῶν τέκνων τῆς Ἰωάννου, Ἐλένης Παναγιώτου καὶ Ἀγγελικῆς.

Νικολ. Ι. Σωτηριάδης